

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.4.2014
SWD(2014) 138 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

predlog za sklep Evropskega parlamenta in Sveta

**o vzpostavitvi evropske platforme za okrepitev sodelovanja pri preprečevanju in
odvrčanju od dela na črno**

{COM(2014) 221 final}
{SWD(2014) 137 final}

KAZALO

1.	Ozadje	3
2.	Opredelitev problema.....	4
2.1	Upravljanje – problem, ki zahteva ukrepanje	5
3.	Pravica EU do ukrepanja in subsidiarnost	6
4.	Cilji.....	7
4.1	Splošni cilji.....	7
4.2	Posebni cilji.....	7
4.3	Operativni cilji	7
5.	Možnosti politike	7
6.	Analiza učinkov	8
6.1	Možnost 1: brez novih ukrepov.....	8
6.2	Možnost 2: boljše usklajevanje različnih obstoječih delovnih skupin/odborov na ravni EU	8
6.3	Možnost 3: ločen organ s prostovoljnim članstvom	9
6.4	Možnost 4: ločen organ z obveznim članstvom.....	9
6.5	Možnost 5: vključitev boja proti delu na črno v dejavnosti Eurofounda	9
7.	Primerjava možnosti.....	9
8.	Spremljanje in vrednotenje	10

1. OZADJE

Visoka stopnja dela na črno je pomembna tema na dnevnem redu politike EU, zlasti v zvezi z ustvarjanjem delovnih mest, kakovostjo delovnih mest in fiskalno konsolidacijo.

Strategija Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast določa cilj 75-odstotne stopnje zaposlenosti prebivalstva med 20. in 64. letom starosti do leta 2020¹. Da bi Komisija spodbudila napredek pri doseganju tega cilja, je sprejela vodilno pobudo „Program za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta“², v kateri je poudarjeno, da je treba preiti od neformalnega dela ali dela na črno k redni zaposlitvi.

V svežnju ukrepov za zaposlovanje³, sprejetem aprila 2012, je Komisija tudi poudarila, da bi prehod od neformalnega dela ali dela na črno v redno zaposlitev lahko pozitivno vplival na produktivnost in delovne standarde, dolgoročno pa tudi na razvoj spretnosti. Prav tako je poudarila potrebo po boljšem sodelovanju med državami članicami in napovedala začetek posvetovanj o vzpostavitvi platforme na ravni EU med inšpektorati za delo in drugimi izvršilnimi organi za boj proti delu na črno, katere cilj je boljše sodelovanje, izmenjava dobrih praks in opredelitev skupnih načel za inšpekcijske preglede.

Leta 2012 in 2013 je več držav članic dobilo priporočila v zvezi z bojem proti delu na črno, sivo ekonomijo, davčnimi utajami in/ali upoštevanjem davčnih predpisov.

Smernica za zaposlovanje⁴ 7 o „povečanju udeležbe žensk in moških na trgu dela, zmanjšanju strukturne brezposelnosti in spodbujanju kakovosti delovnih mest“ poziva države članice, naj poglobijo socialni dialog in rešujejo probleme segmentacije trga dela z ukrepi za reševanje problemov negotove zaposlitve, podzaposlenosti in dela na črno.

Letni pregled rasti 2013⁵ navaja, da imajo socialni partnerji ključno vlogo pri dopolnjevanju ukrepov javnih organov proti delu na črno in s tem pri pripravi na oživitve gospodarstva s številnimi delovnimi mesti. V okviru odpravljanja brezposelnosti in socialnih posledic krize letni pregled rasti za leto 2014⁶ poudarja, da je treba okrepiti boj proti delu na črno.

¹ Sporočilo Komisije „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“, COM(2010) 2020 z dne 3. marca 2010, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:SL:PDF>.

² Sporočilo Komisije: Program za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta: evropski prispevek k polni zaposlenosti“, COM(2010) 682 final z dne 13. novembra 2010, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=CELEX%3A52010DC0682>.

³ Sporočilo Komisije „K okrepanju s številnimi novimi delovnimi mesti“, COM(2012) 173 z dne 18. aprila 2012, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=sl&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes>.

⁴ Sklep Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=CELEX%3A32010D0707>.

⁵ Sporočilo Komisije „Letni pregled rasti 2013“, COM(2012) 750 z dne 28. novembra 2012, http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/annual-growth-surveys/index_en.htm.

⁶ Sporočilo Komisije „Letni pregled rasti za leto 2014“, COM(2013) 800, http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/ags2014_sl.pdf.

2. OPREDELITEV PROBLEMA

V sporočilu Komisije iz leta 2007⁷ je delo na črno opredeljeno kot „vsaka plačana dejavnost, ki je po naravi zakonita, ni pa prijavljena državnim oblastem, ob upoštevanju različnih ureditvenih sistemov držav članic“.

Na delo na črno vplivajo številni gospodarski, družbeni, institucionalni in kulturni dejavniki. Delo na črno ovira v rast usmerjene gospodarske, proračunske in socialne politike ter zlasti znižuje kakovost dela, kar pomeni tveganje za finančno vzdržnost sistemov socialne varnosti in ogrožanje konkurenčnega okolja za podjetja⁸.

Ker se dela na črno ne spremlja in beleži ter ker je v nacionalnih zakonodajah različno opredeljeno, je pridobivanje zanesljivih podatkov o razširjenosti takšnega dela v državah članicah oteženo. Za obravnavanje in merjenje dela na črno so bile uporabljene različne metode (podrobneje so opisane v Prilogi II).

Na splošno je mogoče opredeliti tri vrste dela na črno. Prva kategorija je delo na črno v formalnem podjetju, vključno s t. i. „delom, ki ni v celoti prijavljeno,“ npr. v obliki „plačila na roko“ (kadar se samo del plače izplača uradno, ostalo pa zaposleni dobi v gotovini v kuverti) in primeri, ko je zaposleni prijavljen kot delavec s krajšim delovnim časom, vendar v resnici dela s polnim delovnim časom. Drugi pojav je, ko samozaposlene osebe opravljajo neprijavljeno delo za formalna podjetja in druge stranke, kot so gospodinjstva. Tretja vrsta dela na črno je zagotavljanje blaga in storitev za sosede, družino, prijatelje ali znance, kar lahko vključuje gradnjo in popravila, čiščenje, otroško varstvo in oskrbo starejših ter se včasih pojmuje kot neke vrste vzajemna pomoč. Ta tretja kategorija ni v središču te pobude.

Zloraba statusa samozaposlitve, bodisi na nacionalni ravni ali v čezmejnih primerih, je pogosto povezana z delom na črno. Navidezna samozaposlitev se pojavi, kadar ima delavec status samozaposlene namesto zaposlene osebe, da bi se izognil določenim obveznostim iz zakonodaje in prakse, ki se uporabljajo za zaposlene, kot so upoštevanje delovne zakonodaje, plačilo davkov ali prispevkov za socialno varnost. Lahko bi trdili, da je navidezna samozaposlitev napačno prijavljena dejavnost in je zato ni mogoče obravnavati kot delo na črno. Vendar lahko ima navidezna samozaposlitev negativne posledice za zdravje, varnost in socialno varnost zadevnih delavcev ter za davčne prihodke, ki pa so običajno manj škodljive kot pri delu na črno.

Vzrok za rast neformalne ekonomije se pogosto išče v pomanjkljivostih formalnega trga dela⁹. Okoliščine, ki so privedle do teh pomanjkljivosti, so lahko draga delovna sila, pomanjkanje delovne sile (količinsko in kakovostno), pomanjkanje delovnih mest ali neprožnost trga dela. Pri obravnavanju vzrokov za delo na črno je prav tako pomembna stopnja zaupanja ljudi v vlado in vladne agencije ter stopnja socialne vključenosti. Ko se ljudje slabo poistovetijo z vlado ali družbo na splošno, pogosteje

Glej tudi osnutek skupnega poročila o zaposlovanju, ki je priložen sporočilu Komisije o letnem pregledu rasti za leto 2014: http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/jer2014_sl.pdf.

⁷ „Krepitev boja proti neprijavljenemu delu“, COM(2007) 628 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:SL:HTML>.

⁸ Regioplan, 2010.

⁹ Undeclared labour in Europe: Towards an integrated approach of combatting undeclared labour, Regioplan 2001, http://www.lex.unict.it/eurolabor/ricerca/dossier/dossier7/cap6/mateman_renooy2001.pdf.

kršijo skupna pravila¹⁰. Druga odločujoča dejavnika sta preglednost zakonodaje in njeno izvrševanje. Če ni kontrolnih mehanizmov ali so ti nejasni in neučinkoviti, se bodo ljudje bolj verjetno skušali izogniti davkom z opravljanjem dela na črno.

Posledice dela na črno so pogosto slabši delovni pogoji. Pravice v zvezi z zaposlitvijo, kot so letni dopust ter spoštovanje obveznosti glede delovnega časa, zdravja in varnosti, niso zagotovljene. Potrebe po usposabljanju delavcev, ki opravljajo delo na črno, se ne upoštevajo. Taki delavci imajo manj varno zaposlitev, lahko se zgodi, da nimajo pravice do odpravnin in nadomestil za brezposelnost ter do drugih ugodnosti, saj se za njih ne plačujejo prispevki za socialno varnost ali zdravstveno varstvo. Poleg tega se ne plačujejo pokojninski prispevki, zato so njihove pokojninske pravice manjše. Ker delavci, ki opravljajo delo na črno, nimajo zakonitih prihodkov, je njihov dostop do posojil lahko omejen.

Delodajalci, ki ne prijavijo dela svojih delavcev, ustvarjajo nelojalno konkurenco podjetjem, ki spoštujejo pravila. Takšno izkrivljanje ima lahko tudi čezmejno razsežnost, če se v eni državi delo na črno sistematično preprečuje, medtem ko v sosednji državi javni organi ne dajejo prednosti reševanju tega problema. Te negativne posledice ne občutijo samo konkurenti in zaposleni, temveč se z njimi na dolgi rok soočajo tudi podjetja sama, saj je njihov dostop do posojil, potrebnih za razvoj podjetja, lahko bolj omejen.

2.1. Upravljanje – problem, ki zahteva ukrepanje

Glavno odgovornost za obravnavanje dela na črno imajo države članice. Vendar imajo lahko ukrepi na ravni EU dopolnilno vlogo in državam članicam pomagajo obravnavati naslednje vidike:

- (1) Nezadostno sodelovanje med izvršilnimi organi različnih držav članic pri preprečevanju in odvratanju od dela na črno.

Boj proti delu na črno je odvisen predvsem od treh vrst izvršilnih organov: (a) inšpektoratov za delo, ki obravnavajo zlorabe v zvezi z delovnimi pogoji in/ali zdravstvenimi in varnostnimi standardi, (b) inšpektoratov za socialno varnost, ki preprečujejo goljufije v zvezi s prispevki za socialno zavarovanje, in (c) davčnih organov, ki se ukvarjajo z davčnimi utajami. V nekaterih državah pri teh nalogah sodelujejo tudi socialni partnerji¹¹ ter carinski in migracijski organi, policija in državno tožilstvo (glej Prilogo III). V nekaterih primerih so bili ustanovljeni novi organi, medresorske agencije, nacionalne usmerjevalne skupine in tristranski odbori¹².

Države članice ne uporabljajo v zadostni meri izkušenj, zbranih v drugih državah članicah. Ne učijo se druga od druge, kako preprečiti ali zmanjšati delo na črno.

- (2) Težave pri obravnavanju mednarodne (čezmejne) razsežnosti dela na črno.

¹⁰ Regioplan 2001.

¹¹ V Nemčiji sporazumi med zveznim ministrstvom za finance in socialnimi partnerji v sektorjih gradbeništva, pleskarskih del in tekstilne industrije, v Bolgariji vzpostavitev nacionalnega centra „pravil za podjetja“ in v Luksemburgu uvedba osebne izkaznice za vsakega delavca na gradbišču.

¹² Državna agencija za pravice dela (NERA) na Irskem, inšpektorat SZW (preoblikovan leta 2012) na Nizozemskem, Služba za socialne informacije in preiskave v Belgiji, medupravna enota za boj proti nezakonitemu delu (CIALTI) v Luksemburgu, medresorska delegacija za boj proti nezakonitemu delu DLNF v Franciji. ILO/LABADMIN, 2013.

Mobilnost delavcev med državami članicami je temeljna svoboščina v Uniji. Potekajo številne pobude za podporo uresničevanju te pravice. Izkoriščanje čezmejnih razmer za prikritje dela na črno lahko ogrozi to temeljno pravico. Ugotavljanje zaposlitvenega statusa osebe iz druge države članice ter preverjanje pravic in dolžnosti, ki veljajo za takega delavca, je za organe težka naloga. Za odkrivanje dela na črno v čezmejnih situacijah je vedno bolj nujno, da države članice med seboj sodelujejo.

3. PRAVICA EU DO UKREPANJA IN SUBSIDIARNOST

Preprečevanje in odvrčanje od dela na črno prispeva k boljšemu izvrševanju zakonov na ravni EU in nacionalni ravni, zlasti na področju zaposlovanja, delovnega prava, zdravja in varnosti ter koordinacije socialne varnosti. Boj proti delu na črno, povezanim s čezmejno mobilnostjo, je bistven element za ohranjanje verodostojnosti temeljne pravice do prostega gibanja.

Preprečevanje in odvrčanje od dela na črno bi prispevalo k ustvarjanju formalnih delovnih mest, izboljšalo kakovost delovnih pogojev ter pomagalo povečati vključevanje na trg dela in splošno socialno vključenost.

EU ima pravico do ukrepanja na področju dela na črno, in sicer na podlagi členov o socialni politiki v PDEU. Zlasti člen 153 omogoča sprejetje pobude EU, katere glavni cilj je spodbujanje zaposlovanja in izboljšanje delovnih pogojev s podpiranjem prizadevanj držav članic za preprečevanje in odvrčanje od dela na črno. Pobuda EU bo omogočila sodelovanje med državami članicami z izmenjavo informacij in dobrih praks, razvojem strokovnega znanja in bolj operativnim usklajevanjem ukrepov izvršilnih organov, ki bodo zajemali vse vidike dela na črno, zlasti delovni, socialni in davčni vidik.

Pristojnosti EU zajemajo obravnavanje čezmejnih vidikov izkrivljanja in destabilizacije, povezanih z visoko stopnjo dela na črno, ter opredelitev prednosti vzajemnega učenja in potreb po čezmejnem sodelovanju pri boju proti nekaterim oblikam dela na črno.

Izzivi pri preprečevanju dela na črno, kot so odkrivanje dela na črno in pomanjkanje sodelovanja med različnimi izvršilnimi organi, so skupni vsem državam članicam. Ukrepanje na ravni EU lahko izboljša učinkovitost in uspešnost ukrepov držav članic v boju proti delu na črno. EU lahko podpira izmenjavo dobrih praks in naprednejše usklajevanje ukrepov.

Ukrepi EU bi podprli prizadevanja držav članic z izboljšanjem sodelovanja za preprečevanje in odvrčanje od dela na črno na ravni EU, zaradi česar bi se povečala učinkovitost in uspešnost teh prizadevanj ter ustvarila dodana vrednost ukrepov držav članic.

4. CILJI

4.1. Splošni cilji

Splošni cilj politike je podpirati države članice pri njihovih prizadevanjih za preprečevanje in odvrčanje od dela na črno.

4.2. Posebni cilji

Znotraj tega splošnega okvira so posebni cilji te pobude:

- (1) izboljšanje sodelovanja med različnimi izvršilnimi organi držav članic na ravni EU za učinkovitejše in uspešnejše preprečevanje in odvrčanje od dela na črno,
- (2) izboljšanje tehničnih zmogljivosti različnih izvršilnih organov držav članic za obravnavanje čezmejnih vidikov dela na črno,
- (3) povečanje ozaveščenosti držav članic o nujnosti obravnavanja problema in spodbujanje držav članic, da okrepijo prizadevanja za boj proti delu na črno.

4.3. Operativni cilji

Na operativni ravni je namen pobude:

- (1) zagotavljanje foruma za strokovnjake iz različnih držav članic, na katerem bodo lahko vzpostavljali stike ter si izmenjevali informacije in dobre prakse. Rezultati, ki bi si jih forum prizadeval doseči, bi lahko bili: oblikovanje „banke znanja“ različnih praks, ki se uporabljajo za preprečevanje in/ali odvrčanje od dela na črno; razvoj smernic za inšpektorje ali priročnikov z dobrimi praksami, npr. o opravljanju inšpekcijskih pregledov za odkrivanje dela na črno; sprejetje skupnih načel in/ali standardov za inšpekcijske preglede;
- (2) zagotavljanje okvira za razvoj strokovnega znanja z možnim ciljem sprejetja skupnega okvira in izvajanja skupnih usposabljanj; vzpostavitev raziskovalnega centra za ocenjevanje različnih ukrepov politike, opredeljenih v okviru „banke znanja“;
- (3) razvijanje mehanizma za bolj operativno usklajevanje ukrepov. S takim mehanizmom bi lahko: opredelili rešitve za izmenjavo podatkov; sprejeli strategije na regionalni ravni ali ravni EU; organizirali kampanje ozaveščanja po vsej EU; organizirali medsebojne preglede za spremljanje napredka držav članic pri boju proti delu na črno in sprejeli skupni okvir za skupne operacije, kot so inšpekcijski pregledi in izmenjave osebja.

5. MOŽNOSTI POLITIKE

Pri oceni učinka je bilo analiziranih pet možnosti politike:

Možnost politike 1: brez novih ukrepov. Pri tej možnosti ne bi bili sprejeti ukrepi, ki bi presegali dejavnosti obstoječih delovnih skupin in pobud.

Možnost politike 2: boljše usklajevanje dela različnih obstoječih delovnih skupin/odborov na ravni EU. Več skupin na ravni EU razpravlja o vsebinah, povezanih z delom na črno. GD EMPL bi imenoval koordinatorja za razpravo in dejavnosti različnih skupin v zvezi z delom na črno.

Možnost politike 3: evropska platforma kot ločen organ s prostovoljnim članstvom. Komisija vzpostavi platformo, ki jo sestavljajo predstavniki izvršilnih organov držav članic in drugih deležnikov, kot so socialni partnerji. Države članice se morajo odločiti, ali bode sodelovale pri delu platforme ali ne.

Možnost politike 4: evropska platforma kot ločen organ z obveznim članstvom. Komisija vzpostavi platformo, ki jo sestavljajo predstavniki izvršilnih organov držav

članic in drugih deležnikov, kot so socialni partnerji. Države članice samodejno postanejo članice platforme.

Možnost politike 5: priključitev platforme k obstoječemu organu. Možna rešitev bi bila, da bi to nalogo zaupali Evropski fundaciji za izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev (EUROFOUND) v Dublinu.

Obravnavane so bile tudi druge možnosti, kot je ustanovitev nove decentralizirane agencije, odgovorne za izvrševanje zakonodaje EU in boj proti delu na črno, vendar so bile izločene, saj v tem trenutku niso uresničljive.

6. ANALIZA UČINKOV

Pobuda se nanaša na vprašanja upravljanja. Splošno dobro upravljanje bo imelo po pričakovanjih učinke na socialne razmere in gospodarsko uspešnost. Vendar je pot od vzpostavitve platforme za preprečevanje dela na črno do dejanskega zmanjšanja dela na črno precej dolga. Nemogoče je bilo določiti dovolj neposredno povezavo med delovanjem platforme, zmanjšanjem dela na črno in gospodarsko uspešnostjo ali socialno blaginjo. To je še zlasti težavno, ker je delo na črno težko meriti. Zato je analiza omejena na vprašanje, v kolikšni meri različne možnosti dosegajo posebne cilje. Poleg tega so opisani stroški, ki so neposredno povezani z vzpostavitvijo takšne platforme. Ker so bili cilji opredeljeni tako, da podpirajo socialno-ekonomsko blaginjo, se za najboljše možnosti s socialno-ekonomskega vidika štejejo tiste, ki najučinkovitejše in najbolj gospodarno dosegajo zastavljene cilje.

6.1. Možnost 1: brez novih ukrepov

Ohranjanje sedanjega stanja pomeni, da Komisija ne sprejme ukrepov na tem področju, čeprav je prepoznala resnost težave. To bi pomenilo, da z reševanjem tega pojava ne misli resno.

6.2. Možnost 2: boljše usklajevanje različnih obstoječih delovnih skupin/odborov na ravni EU

Na splošno se pričakuje zelo omejen učinek. Zaradi visoke politične podpore bi v določeni meri lahko rešili težave, povezane s prepoznavnostjo problema in s tem, da preprečevanje dela na črno ni vedno med prednostnimi nalogami. Cilje interdisciplinarnega in čezmejnega učenja in usklajevanja bo težko doseči. Zelo težko bo pridobiti celostno predstavbo o težavi.

6.3. Možnost 3: ločen organ s prostovoljnim članstvom

Izboljšave, povezane s to možnostjo, so v veliki meri odvisne od tega, koliko držav članic se bo odločilo za sodelovanje v tej skupini. Pred ustanovitvijo skupine bi bilo treba zagotoviti, da bo sodelovala velika večina držav članic (če ne vse). Ker so se države članice med razpravami zavzele za to možnost in ker morajo pokazati ukrepe proti delu na črno, se lahko pričakuje, da bi bila udeležba visoka tudi v prostovoljni skupini. Vendar ostaja negotovost, ali bi sodelovale vse države članice, kar je glavna pomanjkljivost te možnosti. Če bi, po najbolj pozitivnem scenariju, sodelovale vse države članice, bi se ta možnost od možnosti z obveznim članstvom razlikovala samo po tem, da bi se države članice prostovoljno odločile za sodelovanje, tj. bi se same zavezale k reševanju problema.

6.4. Možnost 4: ločen organ z obveznim članstvom

Prednost te možnosti je vključitev vseh držav članic od začetka. Ker se države članice ne bi same odločile za sodelovanje, bi bile lahko nekatere manj zavezane k operativnemu usklajevanju ukrepov ali razvijanju strokovnega znanja. Morda bodo želele sodelovanje omejiti na izmenjavo informacij in dobrih praks, ne da bi razvile trdnejše čezmejno sodelovanje.

6.5. Možnost 5: vključitev boja proti delu na črno v dejavnosti Eurofounda

Ker so naloge Eurofounda omejene na raziskave in razvoj projektov za zagotavljanje znanja in podporo politikam EU, je mogoče pričakovati, da bodo na te naloge omejene tudi dejavnosti platforme. Te bi se v glavnem nanašale na izmenjavo dobrih praks in informacij ter bi prispevale k razvoju strokovnega znanja.

7. PRIMERJAVA MOŽNOSTI

Primerjava je bila opravljena na podlagi analize učinkov iz poglavja 6. Možnost 1 je izhodišče, kar pomeni, da ne prinaša bistvenih sprememb, možnosti 2 in 5 prinašata nekatere izboljšave z nizkimi stroški, vendar so te izboljšave zelo omejene.

Stroški za možnosti 3 in 4 so skoraj enako visoki (stroški za možnost 3 so bili izračunani ob predpostavki, da bi pri delu platforme sodelovale vse države članice): letni stroški za osebje Komisije, ki organizira delo platforme in njene sestanke, ne bi presegali 600 000 EUR, letni operativni stroški v zvezi z različnimi nalogami platforme pa ne 2,1 milijona EUR. Poleg tega bi bili možnosti 3 in 4 približno enako učinkoviti ob predpostavki, da bi pri možnosti 3 prostovoljno sodelovale vse države članice.

Uspešnost platforme s prostovoljnim članstvom je močno odvisna od pripravljenosti držav članic, da sodelujejo pri delu platforme. V nasprotju z možnostjo 4 pri možnosti 3 obstaja dodaten dejavnik negotovosti. Jasna prednost možnosti 4 v primerjavi z možnostjo 3 je torej obvezno sodelovanje. Šteje se, da je obvezno sodelovanje nujen element platforme, saj sodelovanja pri reševanju čezmejnih vidikov dela na črno, kar je eden izmed glavnih ciljev pobude, ne bi bilo mogoče v celoti doseči brez udeležbe vseh držav članic.

Zato se možnost 4 šteje za najbolj primerno med vsemi. Uresničiti jo je mogoče s sprejetjem sklepa Evropskega parlamenta in Sveta na podlagi člena 153(2)(a) PDEU.

8. SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

Komisija bi Svetu in Evropskemu parlamentu redno poročala o delu platforme. Ta poročila naj bi vsebovala informacije o podrobnih delovnih programih platforme, doseženih rezultatih in pogostosti sestankov platforme.

Štiri leta po začetku veljavnosti sklepa o vzpostavitvi platforme bo delo platforme ovrednoteno. Pri vrednotenju bo na podlagi rednih poročil in dodatnih raziskav preučeno, v kolikšni meri je platforma prispevala k doseganju posebnih ciljev in ali je bil dosežen napredek pri uresničevanju splošnega cilja. To poročilo bo predloženo Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.